

दीप्यमानमिवाकाशे गाण्डीवं समदृश्यत । ते शरार्त्ता महाराज विप्रकीर्णमहाध्वजाः ।
 नाभ्यवर्त्तन्त राजानः सहिता वानरध्वजं । सध्वजा रथिनः पेतुर्हयारोहा हयैः सह ।
 सगजाश्च गजारोहाः किरोटिशरताडिताः । ततोऽर्जुनभुजोत्सृष्टैरावृत्तासीदसुम्भरा ।
 विद्रवद्भिश्च वज्रधा बलैराज्ञाः समन्ततः । अथ पार्थो महाराज द्रावयित्वा बह्विनीं ।
 दुःशासनाय स बह्वन् प्रेषयामास सायकान् । ते तु भित्त्वा तव सुतं दुःशासनमयोमुखाः ।
 धरणीं विविशुः सर्वे बल्लोकमिव पद्मगाः । हयांश्चास्य ततो जत्रे सारथिश्च व्यपातयन् ।
 विविंशतिश्च विंशत्या विरथं कृतवान् प्रभुः । आजघान स्रग्धैव पञ्चभिर्जतपर्वभिः ।
 कृपं विकर्णं शल्यश्च विद्धा वज्रभिरायसैः । चकार विरथांश्चैव कौन्तेयः श्वेतवाहनः ।
 एवन्ते विरथाः सर्वे कृपः शल्यश्च सारथिः । दुःशासनो विकर्णश्च तथैव च विविंशतिः ।
 सम्प्राद्रवन्त समरे निर्जिताः सव्यसाचिना । पूर्वोद्धे भरतश्रेष्ठ पराजित्य महारथान् ।
 प्रजज्वाल रणे पार्थो विधूम इव पावकः । तथैव शरवर्षेण भास्करो रश्मिवानिव ।
 अन्त्यानपि महाराज पातयामास पार्थिवान् । पराङ्मुखोक्त्य तथा शरवर्षेर्नहारथान् ।
 प्रावर्त्तयत सङ्ग्रामे शौणितोदां महानदीं । मध्येन कुरुसैन्यानां पाण्डवानाञ्च भारत ।
 गजाश्चरथसङ्गाश्च वज्रधा रथिभिर्हताः । रथाश्च निहता नागैर्हयाश्चैव पदातिभिः ।
 अन्तराच्छिद्यमानानि शरीराणि शिरांसि च । निपेतुर्दिक्षु सर्वासु गजाश्चरथयोधिनां ।
 कृन्मयोधनं राजन् कुण्डलाङ्गदधारिभिः । पतितैः पात्यमानैश्च राजपुत्रैर्नहारथैः ।
 रथनेमिनिकृत्तैश्च गजैश्चैवावप्रोथितैः । पदाताश्चाप्यधावन्त साश्वाः सहययोधिनः ।
 गजाश्च रथयोधाश्च परिपेतुः समन्ततः । विकीर्णाश्च रथा भूमौ भग्नचक्रयुगध्वजाः ।
 तद्गजाश्चरथौघानां रुधिरेण समुचितं । कृन्मयोधनं रेजे रक्ताभमिव शारदं ।
 श्वानः काकाश्च गृध्राश्च वृका गोमायुभिः सह । प्रणेदुर्भक्ष्यमासाद्य विकृताश्च मृगदिजाः ।
 ववुर्बज्रविधाश्चैव दिक्षु सर्वासु मारुताः । दृश्यमानेषु रक्षसु भूतेषु च नदत्सु च ।
 काञ्चनानि च दामानि पताकाश्च महाधनाः । धूयमाना व्यदृश्यन्त सहसा मारुतेरिताः ।
 श्वेतच्छत्रसहस्राणि सध्वजाश्च महारथाः । विकीर्णाः समदृश्यन्त पतिता धरणीतले ।
 ततो भीष्मो महाराज दिव्यमस्त्रमुदीरयन् । अभ्यधावत कौन्तेयं भिषतां सर्वधन्विनां ।
 तं शिखण्डी रणे यान्तमभ्यद्रवत दंशितः । ततः समाहरत् भीष्मस्तदस्त्रं पावकीप्रमं ।
 एतस्मिन्नेव काले तु कौन्तेयः श्वेतवाहनः । निजत्रे तावकं सैन्यं मोहयित्वा पितामहं ।
 इति श्रीमहाभारते भीष्मपर्वणि भीष्मवधपर्वणि सङ्कल्युद्धे अष्टादशाधिकशतोऽध्यायः ॥ ११८ ॥
 ॥ सञ्जय उवाच ॥ एवं व्यूढस्वनोकेषु भूयिष्ठेऽप्यनिवर्त्तितः । ब्रह्मलोकपराः सर्वे समपद्यन्त भारत ।
 न ह्यनीकमनोकेन समसज्जन्त सङ्कुले । रथिनो रथिभिः सार्द्धं पदाताश्च पदातिभिः ।
 अश्वाश्चाश्वैर्युध्यन्त गजाश्च गजयोधिभिः । उन्मत्तवन्महाराज युध्यन्ते तत्र भारत ।